

Különfélék.

Az Aphis rosaeról. Igen érdekes a levéllemeznek csuklyaalakú kettőzése, melyet a „Fanny Stollwerck“-nevű rózsza levele utolsó lemezének csúcsán találtam. Ilyen képződmény a legnagyobb ritkaságok közé tartozik. A levéllemez jobb és baloldalán körülbelül kétharmadában a válltól számítva, befűződés van, elül felhajlik és így a második levéllemeznek, mely a csúcson van, az alsó tölcésalakú részét alkotja. A rendellenes képződésű levéllemeznek csuklyaalakú folytatása 1 cm. hosszú, 0.5 cm. mély, a csuklya alsó része, vagyis az alapja 0.3 cm. A levéllemeznek főere a csuklya alján egyenesen folytatódik, a befűződést jobbról balról a főérnek elágazása követi, az ágak aránylag vastagok, vastagságra nézve felülmulják a nagyobb levéllemeznek vastagságát. A rendellenesség a csúcs meghosszabbodásában, a főér nem rendes elágazásában, a befűződésben mutatkozik. Az egész képződmény úgy tűnik fel, mintha kettős levéllemez volna, az alsó, a melyik nagyobb az egyik, a felső, amelyik kisebb, a másik lemez. Az *Aphisok* a meghosszabbodott részben, a főér menten és a befűződés mellett oly nagy tömegben voltak, hogy a többi helyen talált *Aphisok* száma elenyésző kicsinynek mondható. Ezen rendellenes képződménynek okozói az *Aphisok* voltak és keletkezése előtt itt bő táplálékot találtak, képződésük után pedig jó védelmökre volt.

D. E.

Az apáczaszövő kártétele és irtása. 1898—1902-ig Svédországban az apáczaszövő (*Lymantria mouacha*) a lúczfenyvesekben nagy pusztítást vitt véghez. Ez alkalommal azonban feltűnt, hogy az oly erdők, melyekben más fanekekkel elegyített, az erdei fenyő csaknem érintetlenül maradtak. Teljesen lekopasztott erdei fenyő egyáltalában ritkaság számba ment még oly erdőkben is, melyekben a lúczfenyő teljesen le volt rágva, daczára annak, hogy a peték száma igen nagy volt, és a hernyók más táplálékot nem találtak s azonkívül a fákdereka nem volt enyves gyűrűvel ellátva. Ez a jelenség abban leli magyarázatát, hogy a fiatal hernyó az erdei fenyő tűit nem bírja megrágni, mivel azokat eleinte kemény rügyburok oltalmazza a hernyó ellen, tehát csak a májusi hajtásokat támadhatja meg; a lúczfenyő puhább rügyébe ellenben könnyen berághatja magát. Ennek következtében oly esetben, midőn a hernyó kifejlődése és az erdei fenyő tűfakadása között hosszabb idő telik el, a rajta levő